Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 974/98

ze dne 3. května 1998

o zavedení eura

(Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 2596/2000 ze dne 27. listopadu 2000	L 300	2	29.11.2000
►**M2**	Nařízení Rady (ES) č. 2169/2005 ze dne 21. prosince 2005	L 346	1	29.12.2005
►**M3**	Nařízení Rady (ES) č. 1647/2006 ze dne 7. listopadu 2006	L 309	2	9.11.2006
►**M4**	Nařízení Rady (ES) č. 835/2007 ze dne 10. července 2007	L 186	1	18.7.2007
►**M5**	Nařízení Rady (ES) č. 836/2007 ze dne 10. července 2007	L 186	3	18.7.2007
►**M6**	Nařízení Rady (ES) č. 693/2008 ze dne 8. července 2008	L 195	1	24.7.2008
►**M7**	Nařízení Rady (EU) č. 670/2010 ze dne 13. července 2010	L 196	1	28.7.2010
►**M8**	Nařízení Rady (EU) č. 678/2013 ze dne 9. července 2013	L 195	2	18.7.2013
►**M9**	Nařízení Rady (EU) č. 827/2014 ze dne 23. července 2014	L 228	3	31.7.2014

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 15, 20.1.2006, s. 50 (2169/2005)

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 974/98

ze dne 3. května 1998

o zavedení eura

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 109l odst. 4 třetí větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu ([2]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([3]),

(1) vzhledem k tomu, že toto nařízení upravuje měnové právo členských států, které přijaly euro; že ustanovení o trvání smluv, nahrazení odkazů na ECU v právních nástrojích odkazy na euro a pravidla pro zaokrouhlování jsou již obsažena v nařízení Rady (ES) č. 1103/97 ze dne 17. června 1997 o některých ustanoveních týkajících se zavedení eura ([4]); že zavedení eura se týká každodenní činnosti veškerého obyvatelstva zúčastněných členských států; že by měla být prozkoumána i jiná opatření než jen ta, která jsou obsažena v tomto nařízení a v nařízení (ES) č. 1103/97, aby bylo možné zajistit vyvážený přechod, zejména pro spotřebitele;

(2) vzhledem k tomu, že na zasedání Evropské rady v Madridu ve dnech 15. a 16. prosince 1995 bylo rozhodnuto, že výraz „ECU“ používaný ve Smlouvě jako název evropské měnové jednotky je druhový název; že vlády patnácti členských států dosáhly všeobecné shody v tom, že toto rozhodnutí představuje sjednaný a konečný výklad příslušných ustanovení Smlouvy; že evropské měně bude dán název „euro“; že euro jako měna zúčastněných členských států bude rozděleno na jedno sto dílčích jednotek s názvem „cent“; že vymezení názvu „cent“ nevylučuje použití variant tohoto výrazu při běžném používání v členských státech; že Evropská rada dále dospěla k závěru, že název jednotné měny musí být stejný ve všech úředních jazycích Evropské unie, s přihlédnutím k existenci různých abeced;

(3) vzhledem k tomu, že Rada v souladu čl. 109l odst. 4 třetí větou Smlouvy přijme jiná opatření, než je přijetí přepočítacích koeficientů, která jsou nezbytná k rychlému zavedení eura;

(4) vzhledem k tomu, že kdykoli se členský stát stane podle článku 109k odst. 2 Smlouvy zúčastněným členským státem, přijme Rada podle článku 1091 odst. 5 Smlouvy další opatření nezbytná k rychlému zavedení eura jako jednotné měny v tomto členském státě;

([1]) Úř. věst. C 369, 7.12.1996, s. 10.
([2]) Úř. věst. C 205, 5.7.1997, s. 118.
([3]) Úř. věst. C 380, 16.12.1996, s. 50.
([4]) Úř. věst. L 162, 19.6.1997, s. 1.

▼B

(5) vzhledem k tomu, že podle čl. 109l odst. 4 první věty Smlouvy přijme Rada ke dni zahájení třetí etapy přepočítací koeficienty, které budou pro měny zúčastněných členských států neodvolatelně stanoveny, a podle těchto neodvolatelně stanovených koeficientů budou tyto měny nahrazeny eurem;

(6) vzhledem k tomu, že při neexistenci kurzového rizika jak mezi jednotkou euro a národními měnovými jednotkami, tak mezi národními měnovými jednotkami navzájem by měly být v souladu s touto skutečností vykládány příslušné právní předpisy;

(7) vzhledem k tomu, že výraz „smlouva“, používaný k vymezení právních nástrojů, zahrnuje všechny typy smluv bez ohledu na způsob, kterým byly uzavřeny;

(8) vzhledem k tomu, že pro přípravu plynulého přechodu na euro je zapotřebí přechodné období mezi nahrazením měn zúčastněných členských států eurem a zavedením eurobankovek a euromincí; že během tohoto období budou národní měnové jednotky vymezeny jako dílčí jednotky eura; že se tím zakládá právní rovnost mezi jednotkou euro a národními měnovými jednotkami;

(9) vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 109g Smlouvy a s nařízením (ES) č. 1103/97 nahradí euro k 1. lednu 1999 jako zúčtovací jednotka orgánů Evropských společenství ECU; že by euro mělo být rovněž zúčtovací jednotkou Evropské centrální banky (ECB) a centrálních bank zúčastněných členských států; že v souladu se závěry z Madridu bude Evropský systém centrálních bank (ESCB) provádět operace měnové politiky v jednotce euro; že tato skutečnost nebrání národním centrálním bankám vést během přechodného období účty v národní měně, zejména pro své zaměstnance a pro veřejnou správu;

(10) vzhledem k tomu, že každý zúčastněný stát může v průběhu přechodného období povolit plné používání jednotky euro na svém území;

(11) vzhledem k tomu, že během přechodného období mohou být smlouvy, vnitrostátní právní předpisy a jiné právní nástroje platně vytvořeny s použitím jednotky euro nebo národní měnové jednotky; že během tohoto období by nic z tohoto nařízení nemělo ovlivnit platnost jakéhokoli odkazu na národní měnovou jednotku v jakémkoli právním nástroji;

(12) vzhledem k tomu, že nedohodnou-li se jinak, řídí se hospodářské subjekty při veškerých úkonech činěných na základě některého právního nástroje určením měnové jednotky obsaženým v tomto nástroji;

▼B

(13) vzhledem k tomu, že jednotka euro a národní měnové jednotky jsou jednotkami téže měny; že by se mělo zajistit, aby platby uvnitř zúčastněného členského státu prováděné připsáním na účet mohly být prováděny buď v jednotce euro, nebo v příslušné národní měnové jednotce; že ustanovení o platbách prováděných připsáním na účet by se měla vztahovat rovněž na přeshraniční platby, u nichž jsou jako měnová jednotka určeny jednotka euro nebo národní měnová jednotka, v níž je veden účet věřitele; že je zapotřebí zajistit plynulé fungování platebních systémů přijetím opatření, jež se týkají plateb prováděných připsáním na účet pomocí platebních nástrojů vyplývajících z těchto systémů; že ustanovení týkající se plateb prováděných připsáním na účet by neměla znamenat, že finanční zprostředkovatelé jsou povinni poskytovat buď jiné platební prostředky, nebo produkty znějící na jakoukoli konkrétní jednotku eura; že ustanovení týkající se plateb prováděných připsáním na účet nezakazují finančním zprostředkovatelům koordinovat během přechodného období zavádění platebních prostředků znějících na jednotku euro, které jsou založeny na společné technické infrastruktuře;

(14) vzhledem k tomu, že v souladu se závěry Evropské rady ze zasedání v Madridu budou zúčastněné členské státy počínaje 1.lednem 1999 emitovat nové veřejně obchodovatelné dluhopisy znějící na jednotku euro; že je žádoucí umožnit emitentům dluhopisů změnit denominaci nesplacených dluhopisů na jednotku euro; že ustanovení pro změnu denominace by měla být taková, aby mohla být použita i v právním řádu třetích zemí; že by emitentům mělo být umožněno změnit denominaci nesplacených dluhopisů znějících na národní měnovou jednotku členského státu, který změnil denominaci části nebo všech nesplacených dluhopisů svých vládních institucí; že se tato ustanovení netýkají zavádění dalších opatření, které by změnily podmínky nesplacených dluhů, mimo jiné jejich jmenovité částky, protože tato opatření podléhají příslušným vnitrostátním právním předpisům; že je žádoucí umožnit členským státům provést vhodná opatření ke změně zúčtovací jednotky pro operační postupy na organizovaných trzích;

(15) vzhledem k tomu, že budou možná zapotřebí další opatření na úrovni Společenství, aby se objasnil dopad zavedení eura na uplatňování stávajících právních předpisů Společenství, zejména pokud jde o vyrovnávání vzájemných pohledávek v jejich čisté hodnotě, započítávání protipohledávek a techniky s obdobným účinkem;

(16) vzhledem k tomu, že povinnost používat jednotku euro lze uložit pouze na základě práva Společenství; že při transakcích s veřejným sektorem mohou zúčastněné členské státy povolit používání jednotky euro; že v souladu s referenčním scénářem schváleným na zasedání Evropské rady v Madridu by mohly

▼B

právní předpisy Společenství, které stanoví harmonogram pro všeobecné používaní jednotky euro, ponechat jednotlivým členským státům určitou volnost;

(17) vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 105a Smlouvy může Rada přijímat opatření k harmonizaci nominálních hodnot a technických specifikací všech mincí;

(18) vzhledem k tomu, že bankovky a mince potřebují odpovídající ochranu proti padělání;

(19) vzhledem k tomu, že bankovky a mince denominované v národní měně ztrácejí postavení zákonného platidla nejpozději šest měsíců po skončení přechodného období; že omezení plateb v bankovkách a mincích, zavedená členskými státy z důvodů veřejného pořádku, nejsou neslučitelná s postavením eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla, existují-li jiné právní prostředky pro vyrovnávání peněžních závazků;

(20) vzhledem k tomu, že od konce přechodného období bude nutné pokládat odkazy v právních nástrojích platných na konci přechodného období za odkazy na jednotku euro podle příslušných přepočítacích koeficientů; že fyzická změna denominace stávajících právních nástrojů proto není k dosažení tohoto výsledku nutná; že pravidla pro zaokrouhlování stanovená v nařízení (ES) č. 1103/97 se vztahují rovněž na přepočty, které mají být provedeny na konci přechodného období nebo po přechodném období; že z důvodů jasnosti může být žádoucí, aby jakmile to bude vhodné, došlo k fyzické změně denominace;

(21) vzhledem k tomu, že odstavec 2 Protokolu č. 11 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska stanoví, že se mimo jiné použije odstavec 5 tohoto protokolu, jestliže Spojené království oznámí Radě, že nemá v úmyslu přejít do třetí etapy; že Spojené království dne 30. října 1997 předalo Radě oznámení o tom, že nemá v úmyslu přejít do třetí etapy; že odstavec 5 mimo jiné stanoví, že se čl. 109l odst. 4 Smlouvy nevztahuje na Spojené království;

(22) vzhledem k tomu, že Dánsko, odvolávajíc se na odstavec 1 Protokolu 12 o některých ustanoveních týkajících se Dánska, v souvislosti s Edinburským rozhodnutím ze dne 12. prosince 1992 oznámilo, že se třetí etapy nezúčastní; že se proto na Dánsko, v souladu s odstavcem 2 uvedeného protokolu, budou vztahovat všechny články a ustanovení Smlouvy a statutu ESCB, ve kterých se hovoří o výjimce;

(23) vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 109l odst. 4 Smlouvy bude jednotná měna zavedena pouze v těch členských státech, na které se nevztahuje výjimka;

(24) vzhledem k tomu, že toto nařízení bude proto použitelné podle článku 189 Smlouvy, s výhradou protokolů č. 11 a 12 a čl. 109k odst. 1,

▼B

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

DEFINICE

▼M2

Článek 1

Pro účely tohoto nařízení se:

a) „zúčastněnými členskými státy“ rozumějí členské státy uvedené v tabulce v příloze;

b) „právními nástroji“ rozumějí právní předpisy, správní akty, soudní rozhodnutí, smlouvy, jednostranné právní akty, platební nástroje jiné než bankovky a mince a ostatní nástroje mající právní účinek;

c) „přepočítacím koeficientem“ rozumí neodvolatelně stanovený přepočítací koeficient, který přijme Rada pro měnu každého zúčastněného členského státu v souladu s čl. 123 odst. 4 první větou nebo odst. 5;

d) „datem přijetí eura“ rozumí datum, ke kterému příslušný členský stát vstoupí do třetí etapy podle čl. 121 odst. 3 Smlouvy, případně datum, ke kterému vstoupí v platnost zrušení výjimky pro příslušný členský stát podle čl. 122 odst. 2 Smlouvy;

e) „►C1 datem přechodu na hotovostní euro ◄“ rozumí datum, ke kterému eurobankovky a eurominces získají postavení zákonného platidla v daném zúčastněném členském státě;

f) „jednotkou euro“ rozumí měnová jednotka, jak je vymezena v článku 2 druhé větě;

g) „národními měnovými jednotkami“ rozumějí měnové jednotky zúčastněného členského státu, jak jsou vymezeny den před přijetím eura v tomto členském státě;

h) „přechodným obdobím“ rozumí období nejvýše tří let počínající v 00:00 hodin v den přijetí eura a končící v 00:00 hodin v ►C1 den přechodu na hotovostní euro ◄;

i) „obdobím postupného zrušení“ rozumí období nejvýše jednoho roku počínající dnem přijetí eura, které se může vztahovat pouze na ty členské státy, ve kterých je datum přijetí eura totožné s ►C1 datem přechodu na hotovostní euro ◄;

j) „změnou denominace“ rozumí změna jednotky, na niž zní částka nesplaceného dluhu, z národní měnové jednotky na jednotku euro, přičemž však tato změna denominace nemá za následek změnu jakékoli jiné podmínky tohoto dluhu, protože tato otázka se řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy;

▼M2

k) „úvěrovými institucemi“ rozumějí úvěrové instituce uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([1]). Pro účely tohoto nařízení se, s výjimkou žirových institucí poštovních úřadů, za úvěrové instituce nepovažují instituce uvedené v čl. 2 odst. 3 této směrnice.

Článek 1a

Datum přijetí eura, ►C1 datum přechodu na hotovostní euro ◄ a případné období postupného zrušení pro jednotlivé zúčastněné členské státy jsou stanoveny v příloze.

▼B

ČÁST II

NAHRAZENÍ MĚN ZÚČASTNĚNÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ EUREM

▼M2

Článek 2

S účinkem od příslušných dat přijetí eura je měnou zúčastněných členských států euro. Měnovou jednotkou je jedno euro. Jedno euro se dělí na sto centů.

▼B

Článek 3

Euro nahrazuje měny jednotlivých zúčastněných členských států podle přepočítacích koeficientů.

Článek 4

Euro je zúčtovací jednotkou Evropské centrální banky (ECB) a centrálních bank zúčastněných členských států.

ČÁST III

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 5

Během přechodného období se použijí články 6, 7, 8 a 9.

Článek 6

1. Euro se dále dělí podle přepočítacích koeficientů na národní měnové jednotky. Dodržuje se jakékoliv dílčí dělení této měny. S výhradou ustanovení tohoto nařízení nadále platí měnové předpisy zúčastněných členských států.

([1]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1 Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

▼B

2. Odkazuje-li některý právní nástroj na národní měnovou jednotku, má tento odkaz stejnou platnost jako odkaz na jednotku euro podle přepočítacích koeficientů.

Článek 7

Nahrazení měny jednotlivých zúčastněných členských států eurem nemění samo o sobě denominaci právních nástrojů existujících ke dni nahrazení.

Článek 8

1. Úkony na základě právních nástrojů, jež stanoví použití národní měnové jednotky nebo znějí na národní měnovou jednotku, jsou činěny v této národní měnové jednotce. Úkony na základě právních nástrojů, které stanoví použití jednotky euro nebo znějí na jednotku euro, jsou činěny v této jednotce.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije, nedohodnou-li se strany jinak.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, může dlužník jakoukoli částku znějící na jednotku euro nebo na národní měnovou jednotku některého zúčastněného členského státu, která je splatná v tomto členském státě formou připsání na účet věřitele, uhradit v jednotce euro nebo ve zmíněné národní měnové jednotce. Tato částka bude připsána na účet věřitele v měnové jednotce jeho účtu s provedením případného přepočtu za použití přepočítacích koeficientů.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, může každý zúčastněný členský stát případně přijmout opatření potřebná k tomu, aby:

— změnil na jednotku euro denominaci nesplacených dluhopisů vydaných vládními institucemi tohoto členského státu, jak jsou vymezeny v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů, které znějí na národní měnovou jednotku tohoto státu a které byly vydány podle jeho vnitrostátního práva. Přijme-li členský stát taková opatření, mohou emitenti změnit na jednotku euro denominaci dluhopisů znějících na národní měnu uvedeného členského státu, nevylučují-li změnu denominace výslovně podmínky smlouvy; toto ustanovení se vztahuje na dluhopisy vydané vládními institucemi členského státu a na dluhopisy a jiné formy dluhu vyjádřené v cenných papírech obchodovatelných na kapitálových trzích a na nástroje peněžního trhu emitované jinými dlužníky,

— umožnil změnu zúčtovací jednotky svých operačních postupů z národní měnové jednotky na jednotku euro prostřednictvím:

▼B

a) trhů, na nichž dochází k pravidelné výměně, započítávání a vypořádání nástrojů uvedených v oddíle B přílohy směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů ([1]) a komodit, a

b) systému pro pravidelnou výměnu, započítávání a vypořádání plateb.

5. Zúčastněné členské státy mohou přijmout jiná ustanovení ukládající použití jednotky euro, než jsou ustanovení odstavce 4, pouze v souladu s harmonogramem stanoveným právními předpisy Společenství.

6. Vnitrostátní právní předpisy zúčastněných členských států, které dovolují nebo ukládají vyrovnávání vzájemných pohledávek v jejich čisté hodnotě, započítávání protipohledávek nebo techniky s obdobnými účinky, se vztahují na peněžní závazky bez ohledu na to, na jakou měnu znějí, znějí-li na jednotku euro nebo na národní měnovou jednotku, přičemž se případný přepočet provede podle přepočítacích koeficientů.

▼M2

Článek 9

Bankovky a mince znějící na národní měnovou jednotku si zachovají své postavení zákonného platidla v rámci jejich územního vymezení ke dni předcházejícímu dni přijetí eura v dotyčném zúčastněném členském státě.

Článek 9a

Ve členském státě s obdobím „postupného zrušení“ se použije následující ustanovení. V právních nástrojích vytvořených během období postupného zrušení, které mají být prováděny v tomto členském státě, se může nadále odkazovat na národní měnovou jednotku. Tyto odkazy se považují za odkazy na jednotku euro podle příslušných přepočítacích koeficientů. Aniž je dotčen článek 15, úkony na základě těchto právních nástrojů se vykonávají pouze v jednotce euro. Použijí se pravidla pro zaokrouhlování stanovená v nařízení (ES) č. 1103/97.

Dotyčný členský stát omezí uplatňování prvního pododstavce na určité druhy právních nástrojů nebo na právní nástroje přijaté v určitých oblastech.

Dotyčný členský stát může toto období zkrátit.

▼B

ČÁST IV

EUROBANKOVKY A EUROMINCE

▼M2

Článek 10

S účinkem od příslušných ►C1 dat přechodu na hotovostní euro ◄ uvede ECB a centrální banky zúčastněných členských států do oběhu v zúčastněných členských státech bankovky znějící na eura.

([1]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7).

▼M2

Aniž je dotčen článek 15, jsou bankovky znějící na eura jedinými bankovkami, které mají v zúčastněných členských státech postavení zákonného platidla.

Článek 11

S účinkem od příslušného ►C1 data přechodu na hotovostní euro ◄ vydávají zúčastněné členské státy mince znějící na eura nebo na centy odpovídající nominálním hodnotám a technickým specifikacím, které může Rada stanovit v souladu s čl. 106 odst. 2 druhou větou Smlouvy. Aniž je dotčen článek 15 a ustanovení jakékoli dohody týkající se měnových záležitostí ve smyslu čl. 111 odst. 3 Smlouvy, jsou tyto mince jedinými mincemi, které mají v zúčastněných členských státech postavení zákonného platidla. S výjimkou vydávajícího orgánu a osob zvlášť určených vnitrostátními právními předpisy vydávajícího členského státu není žádná osoba při jakékoliv platbě povinna přijmout více než 50 mincí.

▼B

Článek 12

Zúčastněné členské státy zajistí přiměřené sankce proti padělání a napodobování eurobankovek a euromincí.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼M2

Článek 13

Články 10, 11, 14, 15 a 16 se použijí s účinkem od příslušného ►C1 data přechodu na hotovostní euro ◄ v jednotlivých zúčastněných členských státech.

Článek 14

Odkazují-li právní nástroje existující v den předcházející ►C1 dni přechodu na hotovostní euro ◄ na národní měnové jednotky, považují se tyto odkazy za odkazy na jednotku euro podle příslušných přepočítacích koeficientů. Použijí se pravidla pro zaokrouhlování stanovená v nařízení (ES) č. 1103/97.

▼B

Článek 15

1. Bankovky a mince znějící na národní měnovou jednotku, jak je uvedena v čl. 6 odst. 1, zůstanou v rámci svého územního vymezení zákonným platidlem nejdéle po šest měsíců ►M2 od příslušného ►C1 data přechodu na hotovostní euro ◄ ◄; toto období lze vnitrostátními právními předpisy zkrátit.

2. Každý zúčastněný stát může po dobu nejdéle šesti měsíců ►M2 od příslušného ►C1 data přechodu na hotovostní euro ◄ ◄ stanovit pravidla pro používání bankovek a mincí znějících na jeho národní měnovou jednotku, jak je uvedena v čl. 6 odst. 1, a přijmout jakákoli opatření nezbytná k usnadnění jejich stažení.

▼M2

3. Během období uvedeného v odstavci 1 vyměňují úvěrové instituce v zúčastněných členských státech, které přijmou euro po 1. lednu 2002, svým klientům bankovky a mince znějící na národní měnovou jednotku tohoto členského státu za bankovky a mince znějící na euro, a to bezplatně a bez omezení až do výše, která může být stanovena vnitrostátními právními předpisy. Úvěrové instituce mohou vyžadovat předchozí oznámení, převyšuje-li částka, která má být vyměněna, výši stanovenou vnitrostátními předpisy, nebo neexistují-li taková ustanovení, těmito úvěrovými institucemi a odpovídající částce na jednu domácnost.

Úvěrové instituce uvedené v prvním pododstavci vymění bankovky a mince znějící na národní měnovou jednotku tohoto členského státu jiným osobám, než těm, které jsou jejich klienty, bezplatně až do výše stanovené vnitrostátními právními předpisy, nebo neexistují-li taková ustanovení, stanovené těmito úvěrovými institucemi.

Vnitrostátní právní předpisy mohou omezit povinnost podle předchozích dvou pododstavců na zvláštní druhy úvěrových institucí. Vnitrostátní právní předpisy mohou tuto povinnost rozšířit rovněž na jiné osoby.

▼B

Článek 16

V souladu s právními předpisy nebo praxí zúčastněných členských států budou příslušné orgány vydávající bankovky a mince nadále přijímat bankovky a mince, které dříve vydaly, proti euru za použití přepočítacího koeficientu.

ČÁST VI

VSTUP V PLATNOST

Článek 17

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 1999.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou, s výhradou protokolů č. 11 a 12 a čl. 109k odst. 1.

▼M2

PŘÍLOHA

	Členský stát	Datum přijetí eura	►C1 Datum přechodu na hotovostní euro ◄	Členský stát s obdobím „postupného zrušení“
	Belgie	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
	Německo	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
▼M7	Estonsko	1. ledna 2011	1. ledna 2011	nepoužije se
▼M2	Řecko	1. ledna 2001	1. ledna 2002	nepoužije se
	Španělsko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
	Francie	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
	Irsko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
	Itálie	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
▼M4	Kypr	1. ledna 2008	1. ledna 2008	Ne
▼M8	Lotyšsko	1. leden 2014	1. leden 2014	nepoužije se
▼M9	Litva	1. ledna 2015	1. ledna 2015	nepoužije se
▼M2	Lucembursko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
▼M5	Malta	1. leden 2008	1. leden 2008	Ne
▼M2	Nizozemsko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
	Rakousko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
	Portugalsko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se
▼M3	Slovinsko	1. ledna 2007	1. ledna 2007	Ne
▼M6	Slovensko	ze dne 1. ledna 2009	ze dne 1. ledna 2009	nepoužije se
▼M2	Finsko	1. ledna 1999	1. ledna 2002	nepoužije se